

DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE

DECIZIA Nr. 23_____
din_____ 2005

privind solutionarea contestatiei formulata de
SC “X” SRL

Directia Generala a Finantelor Publice a fost sesizata de Serviciul de supraveghere vamala din cadrul Directiei Regionale Vamale prin adresa nr. .../ 23.03.2005 cu privire la contestatia formulata de SC “X” SRL impotriva procesului verbal de control nr. .../ 01.03.2005.

Obiectul contestatiei il constituie masurile dispuse de organele de control ale Serviciului de supraveghere vamala prin procesul verbal de control din data de 01.03.2005 privind plata la bugetul general consolidat a datoriei vamale reprezentand:

- taxa pe valoarea adaugata;
- majorari de intarziere si dobanzi aferente;
- penalitati de intarziere.

Contestatia a fost depusa in termenul legal prevazut de art. 176(1) din Codul de procedura fiscala, adoptat prin Ordonanta Guvernului nr. 92/2003, republicata.

Procedura fiind indeplinita Directia Generala a Finantelor Publice este investita sa solutioneze pe fond contestatia depusa conform art. 178(1) lit. a) din Codul de procedura fiscala.

I. Prin contestatia formulata impotriva procesului verbal de control nr. .../ 01.03.2005 incheiat de organele de control din cadrul Serviciului de supraveghere vamala, SC "X" SRL aduce urmatoarele argumente:

- sustine ca obligatia de plata a datoriei vamale revine SC "Y" SRL care a importat utilajele cu declaratiile vamale de import nr. .../ 06.06.2004 si nr. .../ 15.06.2001 si a beneficiat de scutire de la plata taxelor vamale conform prevederilor art. 22 din Legea nr. 133/ 1999;

- considera ca nu poate fi obligata sa plateasca taxele vamale aferente achizitionarii utilajelor, cu atat mai mult cu cat autoritatea vamala nu a intocmit declaratie vamala de import pe numele sau, datoria vamala fiind calculata pe baza declaratiilor vamale de import precizate mai sus intocmite pentru SC "Y" SRL.

In concluzie, solicita admiterea contestatiei si anularea procesului verbal de control din data de 01.03.2005.

II. Prin procesul verbal din data de 01.03.2005 organele de control din cadrul Serviciului de supraveghere vamala au constatat urmatoarele:

In anul 2001, SC "X" SRL a importat de la societatile italiene A si B cu declaratiile vamale nr. .../ 06.06.2001 si nr. .../ 15.06.2001 utilaje frigorifice (camere frigorifice, uscator cu accesori, agregat frigorific automat, congelator rapid) pentru care a beneficiat de scutire de la plata taxelor vamale si taxei pe valoarea adaugata in baza Legii nr. 133/ 1999, contractele de vanzare-cumparare fiind rezolutionate de instantele judecatoresti pentru neplata utilajelor, hotarand si restituirea acestora furnizorilor externi.

Cu ocazia controlului ulterior, organele de control au constatat ca bunurile importate au fost initial predate in custodia SC "X" SRL, dupa care societatea le-a achizitionat in baza facturilor de cumparare nr. .../ 22.11.2003 si nr. .../ 25.06.2003 emise de firmele italiene, fara sa colecteze si sa plateasca bugetului de stat taxa pe valoarea adaugata aferenta.

Pentru neplata la termen a taxei pe valoarea adaugata au calculat majorari de intarziere, dobanzi si penalitati de intarziere.

III. Avand in vedere cele constatate de organele de control, motivele invocate de contestatoare, precum si documentele aflate la dosarul cauzei se retin urmatoarele:

SC "X" SRL cu sediul ..., este inregistrata la Oficiul Registrului Comertului sub nr. ... si are codul unic de inregistrare

Directia Generala a Finantelor Publice este investita sa se pronunte daca contestatoarea datoreaza obligatiile vamale stabilite prin procesul verbal din data de 01.03.2005, in conditiile in care organele de control au constatat ca utilajele importate nu au fost utilizate de titularul operatiunilor de import SC "Y" SRL care a beneficiat de facilitatile prevazute de art. 22 din Legea nr. 133/ 1999, ci au trecut in proprietatea contestatoarei potrivit facturilor emise ulterior de furnizorii externi catre SC "X" SRL.

In fapt, SC "Y" SRL a importat de la firmele A si B din Italia 3 camere frigorifice cu accesori, 1 uscator cu accesori, 1 agregat frigorific automat si 1 congelator rapid, cu declaratiile vamale de import nr. .../ 06.06.2001 si nr. .../ 15.06.2001 pentru care a beneficiat de scutirea de la plata taxelor vamale si a taxei pe valoarea adaugata in baza prevederilor art. 22 din Legea nr. 133/ 1999, insa societatile italiene au actionat firma in judecata pentru neplata utilajelor importate, instanta hotarand restituirea bunurilor si rezolutiunea contractelor de vanzare-cumparare a acestora.

Tinand cont de situatia ca atare, utilajele au fost predate in custodia SC "X" SRL pentru care ulterior firmele italiene furnizoare au emis facturile nr. .../ 22.11.2003 si nr. .../ 25.06.2003, fara ca petenta sa colecteze si sa plateasca taxa pe valoarea adaugata aferenta.

In drept, cauza isi gaseste solutionarea in prevederile art. 71 si art. 144 alin.(1) lit. c) din Legea nr. 141/ 1997 privind Codul vamal al Romaniei, care specifica:

"Art. 71 - Importatorii sau **beneficiarii importului de marfuri destinate unei anumite utilizari, in cazul in care, ulterior declaratiei vamale, schimba utilizarea marfii, sunt obligati sa instiintez inainte autoritatea vamala care va aplica regimul tarifar vamal corespunzator noii utilizari.**

[...]

Art. 144 - (1) Datoria vamala ia nastere si in urmatoarele cazuri:

[...]

c) utilizarea marfurilor in alte scopuri decat cele stabilite pentru a beneficia de scutiri, exceptari sau reduceri de taxe vamale."

In speta sunt incidente si dispozitiile art. 148 alin.(1) si (2) din acelasi act normativ, care mentioneaza:

"(1) Cuantumul drepturilor de import se stabileste pe baza elementelor de taxare din momentul nasterii datoriei vamale.

(2) Daca nu este posibila stabilirea cu exactitate a momentului in care se neste datoria vamala, **momentul luat in considerare pentru stabilirea elementelor de taxare proprii marfurilor in cauza este acela in care autoritatea vamala constata ca marfurile se afla intr-o situatie care face sa se nasca o datorie vamala.[...]"**

Potrivit prevederilor legale de mai sus, organele de control au stabilit ca momentul in care se neste datoria vamala este data la care furnizorul extern a emis factura de vanzare a utilajelor catre SC "X" SRL.

Prin urmare, intrucat la data de 22.11.2003 a fost emisa factura pentru utilajele achizitionate de la firma A si la data de 25.06.2003 factura pentru bunurile de la firma B, **rezulta ca in fapt au avut loc importuri de bunuri care nu beneficiaza de facilitatile vamale prevazute de Legea nr. 133/ 1999 si care se cuprind in sfera de aplicare a taxei pe valoarea adaugata** potrivit prevederilor art. 1 alin.(4) si art. 5 din Legea nr. 345/ 2002 privind taxa pe valoarea adaugata, unde se precizeaza:

"Art. 1 [...]

(4) Se cuprind, de asemenea, in sfera taxei pe valoarea adaugata importurile de bunuri.

[...]

Art. 5 - Prin importul de bunuri se intelege introducerea in tara de bunuri provenind din strainatate de catre orice persoana, indiferent de statutul sau juridic, direct sau prin intermediari, plasate in regim vamal de import sau in regimuri vamale susensive."

In ceea ce priveste motivul invocat in contestatie ca plata datoriei vamale revine SC "Y" SRL in calitate de titular al operatiunilor de import, acesta nu se justifica si nu poate fi luat in considerare in solutionarea favorabila a cauzei, deoarece instanta judecatoreasca a dispus restituirea bunurilor catre furnizorii din Italia, ulterior acestea fiind refacturate de furnizorii externi catre SC "X" SRL, iar organele de control au calculat taxa pe valoarea adaugata in raport cu valoarea utilajelor inscrisa in facturile fiscale si data acestora si nu in raport cu declaratiile vamale de import, asa cum eronat sustine contestatoarea.

Pe cale de consecinta, rezulta ca in mod legal organele de control ale Serviciului de supraveghere vamala au stabilit ca SC "X" SRL datoreaza bugetului general consolidat al statului taxa pe valoarea adaugata aferenta utilajelor achizitionate.

In legatura cu **majorarile de intarziere si dobanzile**, acestea raman de plata in sarcina contestatoarei fiind calculate in baza dispozitiilor art. 61 alin.(3) din Legea nr. 141/ 1997 privind Codul vamal al Romaniei coroborate cu cele ale Hotararii Guvernului nr. 1.513/ 2002 privind stabilirea cotei majorarilor de intarziere si dobanzilor datorate pentru neplata la termen a obligatiilor bugetare.

In acest sens, la art. 13 din Ordonanta Guvernului nr. 61/ 2002 privind colectarea creantelor bugetare, cu modificarile si completarile ulterioare, aplicabil pana la data de 31.12.2003, iar dupa data de 01.01.2004 la art. 115(1) din Codul de procedura fiscala, adoptat prin Ordonanta Guvernului nr. 92/ 2003, republicata, se arata:

"Dobanzile se calculeaza pentru fiecare zi, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate inclusiv".

Cu privire la **penalitatile de intarziere**, precizam ca sunt datorate in conformitate cu prevederile art. 14 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr. 61/ 2002 privind colectarea creantelor bugetare si art. 120(1) din Codul de procedura fiscala, adoptat prin Ordonanta Guvernului nr. 92/ 2003, republicata, care mentioneaza:

"Plata cu intarziere a obligatiilor fiscale se sanctioneaza cu o penalitate de intarziere de 0,5% pentru fiecare luna si/ sau pentru fiecare fractiune de luna de intarziere, incepand cu data de intai a lunii urmatoare scadentei acestora pana la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de intarziere nu inlatura obligatia de plata a dobanzilor."

Fata de cele retinute, in raport cu actele normative enuntate in cuprinsul deciziei si in temeiul art. 179(1) din Codul de procedura fiscala, adoptat prin Ordonanta Guvernului nr. 92/ 2003, republicata, se

DECIDE

Respingerea contestatiei formulata de SC "X" SRL, ca neintemeiata.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul ... conform procedurii legale in termenul legal prevazut de Legea contenciosului administrativ nr. 554/ 2004.

DIRECTOR EXECUTIV,